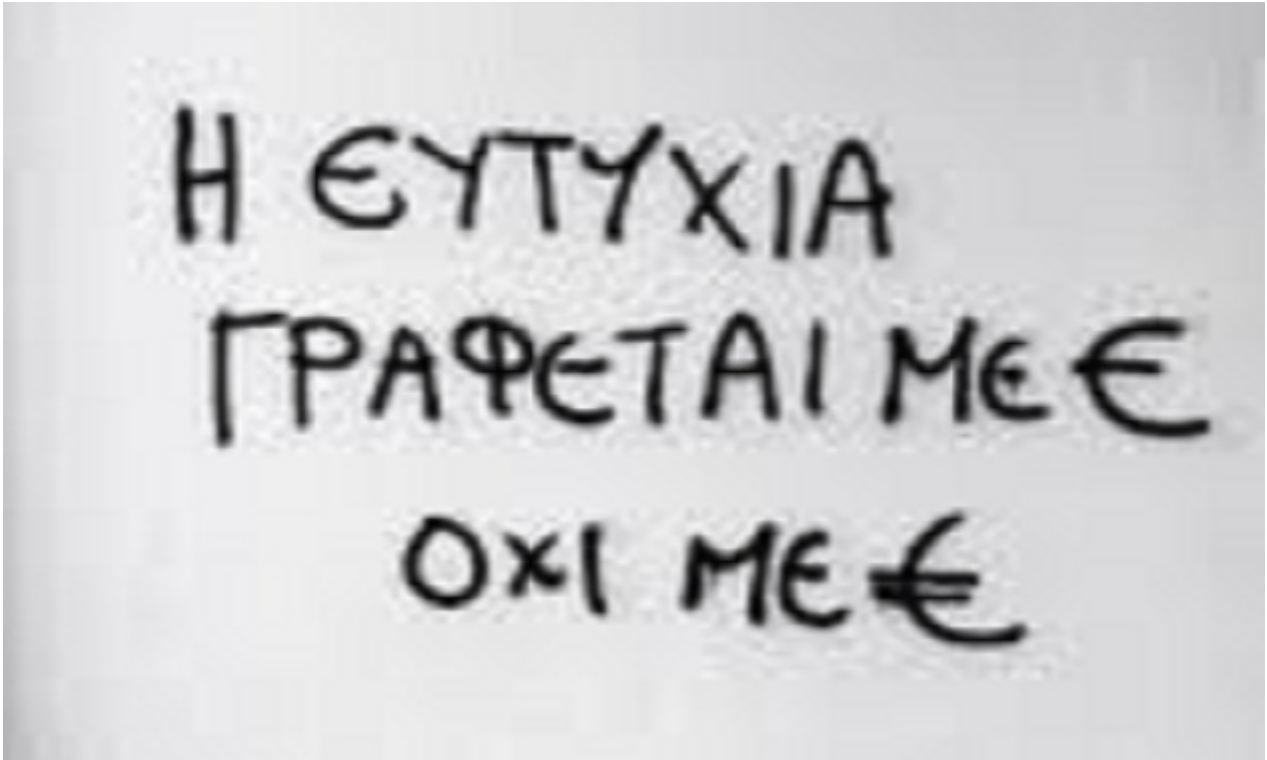

14 Οκτωβρίου 2012

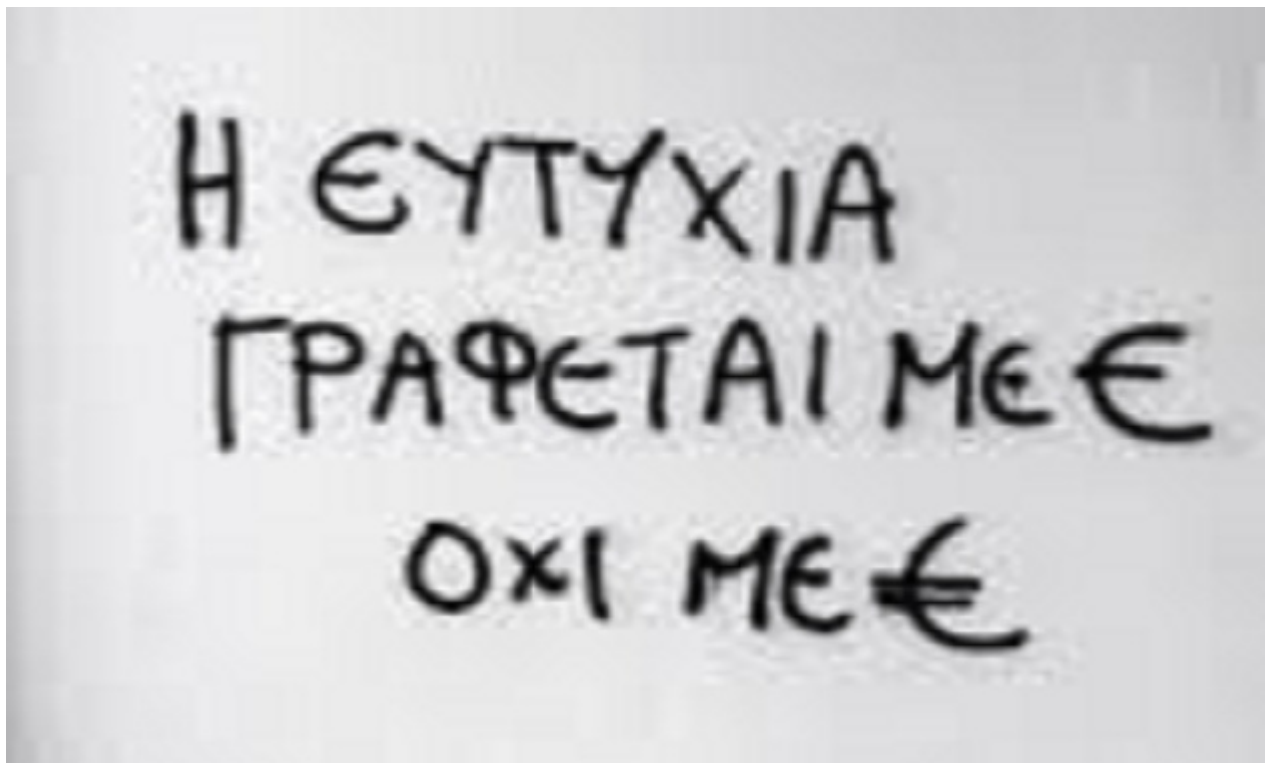
Ο φιλάργυρος μαζεύει, για να τα βρουν οι άλλοι

[Ορθοδοξία](#) / [Θρησκευτική ζωή](#)

Γέροντα, είναι δυο αδελφάκια· το μικρό δίνει, ενώ το μεγάλο δεν δίνει.

- Να μάθουν οι γονείς και στο μεγάλο να γλυκαίνεται από το να δίνει. Αν το μεγάλο δούλεψη πάνω σ' αυτό, θα έχη μεγαλύτερο μισθό από το μικρό που από την φύση του δίνει, και θα γίνη καλύτερο.

- Γέροντα, πως θα απαλλαγή κανείς από την στενότητα της καρδιάς, από την δυσκολία που έχει να δίνη;

-Τι, είσαι τσιγγούνα; Θα σε πετάξω έξω! Και στην διακονία, λ.χ. όταν είσαι στο αρχονταρίκι, να πάρης μια γενική ευλογία, για να μπορής να δίνης. Βλέπεις και Θεός πόσο άφθονα δίνει σε όλους τις ευλογίες Του; Αν δεν συνηθίση να δίνη κανείς, μαθαίνει στην τσιγγουνιά και δυσκολεύεται μετά να δώση. Ο φιλάργυρος είναι «κουμπαράς»· μαζεύει αυτός, για να τα βρουν οι άλλοι. Χάνει έτσι την χαρά του δοσίματος και την θεία ανταπόδοση.

Λέω σε έναν πλούσιο μια φορά: «Τι τα μαζεύεις; Υποχρεώσεις δεν έχεις. Τι θα τα κάνης;». «Έδώ θα μείνουν, μου λέει, όταν πεθάνω». «Εγώ σου δίνω ευλογία, του λέω, να τα πάρης επάνω όλα!». «Εδώ θα μείνουν, ξαναλέει. Άμα πεθάνω, ας τα πάρουν οι άλλοι». «Εμ, εδώ θα μείνουν, του λέω. Ο σκοπός είναι να τα δώσης με τα ίδια σου τα χέρια τώρα που ζης!». Δεν υπάρχει πιο ανόητος άνθρωπος από τον πλεονέκτη, που μαζεύει συνέχεια και ζη συνέχεια με στέρηση και τελικά αγοράζει την κόλαση με τις συγκεντρωμένες του οικονομίες. Το έχει τελείως χαμένο, γιατί δεν δίνει και χάνεται με υλικά πράγματα, οπότε χάνει τον Χριστό. Τον τσιγγούνη τον κοροϊδεύουν και οι άλλοι.

Ήταν ένας πολύ πλούσιος κτηματίας· είχε χωράφια σε μια επαρχία, είχε και στην Αθήνα διαμερίσματα, άλλα ήταν πολύ τσιγγούνης. Μια φορά έφτιαξε μια χύτρα φασολάδα τελείως νερούλη, για να φάνε οι εργάτες που δούλευαν στα χωράφια του. Παλιά δούλευαν οι καημένοι από το πρωί, πριν βγη ο ήλιος, μέχρι να βασιλέψη.

Το μεσημέρι που σταμάτησαν λίγο, για να ξεκουραστούν, άδειασε το αφεντικό μέσα σε έναν ταβά την φασολάδα και φώναξε τους εργάτες να φάνε. Κάθησαν γύρω-γύρω οι καημένοι οι εργάτες και άρχισαν να τρώνε· τότε έπιαναν με το κουτάλι από κανένα φασόλι, τότε μόνον ζουμί! Ένας εργάτης ήταν πολύ πειραχτήρι. Αφήνει το κουτάλι του και πάει παραπέρα. Βγάζει τις αρβύλες του, τις κάλτσες του και προχωράει να μπη μέσα στον ταβά. «Τι κάνεις;», του λένε οι άλλοι. «Λέω να μπω μέσα, μήπως πιάσω κανένα φασόλι!», τους λέει. Τόσο τσιγγούνης ήταν εκείνος ο ταλαίπωρος.

Γι' αυτό, χίλιες φορές να τον κυριέψη η σπατάλη τον άνθρωπο παρά η τσιγγουνιά.

- Η τσιγγουνιά είναι αρρώστια, Γέροντα.

- Πολύ μεγάλη αρρώστια! Άμα κυριέψη τον άνθρωπο η τσιγγουνιά, μεγαλύτερη αρρώστια δεν υπάρχει. Η οικονομία καλή είναι, άλλα να προσέξη κανείς να μην τον κυριέψη σιγά-σιγά ο πειρασμός με την τσιγγουνιά.

- Μερικοί, Γέροντα, από την τσιγγουνιά μένουν νηστικοί.

- Μόνον νηστικοί; Ήταν ένας έμπορος πλούσιος που είχε ένα μεγάλο εμπορικό και έκοβε με τον σουγιά στα τρία εκείνα τα σπίρτα τα πλακέ! Μια άλλη πολύ πλούσια είχε ένα θειαφοκέρι· κρατούσε κάρβουνα και έπαιρνε με το θειαφοκέρι από τα κάρβουνα να ανάψη την φωτιά, για να μην ξοδέψη κανένα σπίρτο. Και είχε σπίτια, κτήματα, μεγάλη περιουσία. Δεν λέω να είναι κανείς σπάταλος, αλλά τουλάχιστον, όταν κάποιος είναι σπάταλος, αν του ζητησης κάτι, εύκολα θα σου το δώσει. Αν είναι τσιγγούνης, θα λυπάται να σου το δώσει.

Ήταν μια φορά δυο νοικοκυρές και συζητούσαν στην γειτονιά για σαλάτες, για ξίδια και πάνω στην συζήτηση είπε η μία: «Έχω πολύ καλό ξίδι». Μια φορά χρειάστηκε η άλλη η φουκαριάρα λίγο ξίδι και πήγε να της ζητήσει. «Άκου εδώ, της λέει εκείνη, εγώ, αν το έδινα, δεν θα είχα ξίδι επτά χρόνων!». Καλά είναι να κάνη οικονομία κανείς και να δίνη. Οικονόμος δεν θα πη τσιγγούνης. Ο πατέρας μου χρήματα δεν κρατούσε. Στα Φάρασα δεν είχαν ξενοδοχείο- το σπίτι μας ήταν σαν ξενοδοχείο. Όποιος ερχόταν στο χωριό, στον πρόεδρο θα πήγαινε να μείνη. Θα έτρωγε, θα του έπλεναν τα πόδια, θα του έδιναν και κάλτσες καθαρές. Τώρα, βλέπω ότι και σε μερικά προσκυνήματα έχουν αποθήκες ολόκληρες με κανδήλια

και δεν λένε: «Έχουμε, μη μας δίνετε άλλα». Αυτά ούτε μπορούν να τα χρησιμοποιήσουν ούτε να τα πουλήσουν, άλλα ούτε και τα δίνουν. Όταν αρχίση να μαζεύη κανείς, δένεται και δεν μπορεί να δώση. Αν όμως αρχίση να μη μαζεύη πράγματα και τα δίνη, τότε Θα μαζευτή η καρδιά στον Χριστό, χωρίς να το καταλάβη.

Μια χήρα να μην έχη χρήματα να αγοράση έναν πήχυ ύφασμα να ντύση τα παιδιά της, και εγώ να μαζεύω! Πώς να το ανεχθώ αυτό; Στο Καλύβι δεν έχω ούτε πιάτα ούτε κατσαρόλια· τενεκεδάκια έχω. Προτιμώ ένα πεντακοσάρικο να το δώσω σε έναν φοιτητή, να πάη από το ένα μοναστήρι στο άλλο, παρά να πάρω κάτι για μένα. Αν δεν μαζεύης, έχεις ευλογία από τον Θεό. Όταν δίνης ευλογία, παίρνεις ευλογία. Η ευλογία γεννάει ευλογία.

Πηγή: 1myblog.pblogs.gr/

<http://bit.ly/19v09CV>